

Maria Assumpció Vilà
Síndica de Greuges de Barcelona

Lluny de la pau i el benestar social

La Declaració Universal dels Drets Humans compleix 65 anys, però no es pot jubilar perquè moltes persones encara viuen temoroses i en una situació de precarietat, suportant menyspreus

Barbàrie, ultratge, temor i misèria són paraules esfereïdores que evoquen actes cruentos que ens envolten. Cada dia hi ha dones assassinades pel menyspreu del seu sexe, abusos sexuals a menors i a adults, expulsions de la llar davant la impossibilitat de pagar un lloguer injust, abusos d'autoritat, repressió de les llibertats públiques justificada en un ordre social no sempre just, dèficits d'atenció sanitària, frau, pobresa...

Les quatre paraules apareixen en el primer paràgraf de la Declaració Universal dels Drets Humans. Van ser escrites fa 65 anys per les Nacions Unides per fugir del risc d'una tercera guerra mundial que assolés la Terra. Aquest risc anava i continua anant en relació amb la manca de respecte als drets dels altres: drets polítics, llibertats públiques, drets socials, drets mediambientals. I, malgrat que la Declaració ha arribat a l'edat de la jubilació, no es pot jubilar. Encara som molt lluny de la pau social i el benestar al qual la societat aspira.

La via per assolir la pau i el benestar social és en la mateixa Declaració: creure en la igualtat de drets i de dignitat de totes les persones. I assumir que tots tenim deures envers la comunitat. No hi ha drets sense deures i només vivint en una societat justa és possible el seu lliure i ple desenvolupament.

Però malgrat que coneixem el camí, entre nosaltres encara viuen moltes persones temoroses i en una situació de precarietat, suportant situacions de menyspreu dels seus drets. La persistència de barbàries, ultratges, temor i misèries indica que no tothom es comporta fraternalment amb les persones del seu entorn, que la raó i la consciència de què estan dotats tots els éssers humans no s'utilitzen per trobar vies d'entesa, que encara falta molt per eradicar els impulsos depredadors i que els poders públics no estan a l'alçada dels seus deures.

Des del Fòrum de Síndics, Síndiques, Defensors i Defensores Locals de Catalunya, un any més, recordem que tothom ha de ser conscient dels seus deures i ha de lluitar pels drets humans, perquè es tracta dels seus drets individuals i dels de totes les altres persones. I nosaltres, des de les sindicatures municipals de greuges, reafirmem el nostre ferm compromís a defensar tota persona que se senti menystinguda en aquests drets, sigui per abusos del poder o per una mala Administració.

Com a membre de la societat, tota persona té dret a la satisfacció dels seus drets econòmics, socials i culturals, indispensables per a la seva dignitat i el lliure desenvolupament de la seva personalitat, mitjançant l'esforç nacional i la cooperació internacional, segons l'organització i els recursos de cada país, la qual cosa vol dir creure, per sobre de tot, en la igualtat com a primer dret humà.